

Hebreeën 3

1 Daarom, heilige broeders, deelgenoten aan de hemelse roeping, let op de Apostel en Hogepriester van onze belijdenis: Christus Jezus.

Waarom begint dit vers met: *Daarom?*

Omdat, zoals in vers 17 van het vorige hoofdstuk genoemd wordt, Hij in alles aan Zijn broeders gelijk is geworden.

En zó kan Hij een barmhartig en getrouw Hogepriester zijn. Daarom, let op Hem, richt uw oog op Hem.

Heilige broeders - deelgenoten aan de hemelse roeping:

En we zijn immers geroepen tot het verkrijgen van de heerlijkheid van onze Heere Jezus Christus¹, en dat is tot het verkrijgen van zijn deugden, de

---

¹ 2 Thes. 2:14

vrucht van de Geest. Dat is een hemelse roeping.

Let op de Apostel en Hogepriester van onze belijdenis: Christus Jezus.

Een apostel is een door God gezondene; Hij, Jezus, is de door God gezonden Hogepriester, die altijd leeft om voor ons te pleiten.²

2 Hij is getrouw aan God, Die Hem aangesteld heeft, zoals ook Mozes trouw was in heel Zijn huis.

Het sleutelwoord in dit vers is "trouw". Jezus is trouw in Zijn dienst als Hogepriester waarin Hij door zijn Vader is aangesteld.

En Mozes was trouw³ in heel zijn huis; dat wil zeggen: in dat wat God hem toevertrouwde in mensen, dienst en goederen.

---

² Hebr. 7:25

³ Num. 12:7

In vers 6 wordt duidelijk, wat het huis van Jezus is. Daar staat kort en goed: Zijn huis zijn wij.

3 Want Christus is zoveel meer heerlijkheid waard geacht dan Mozes, evenals hij die het huis gebouwd heeft, meer eer ontvangt dan het huis zelf.

Het werk van Jezus in Zijn trouw en offer was zo veel groter dan Mozes. Daarom is Jezus een zoveel groter heerlijkheid dan Mozes waardig gekeurd. Hij is die heerlijkheid waard.

4 Immers, elk huis wordt door iemand gebouwd, maar Hij Die dit alles gebouwd heeft, is God.

God is de bouwmeester van alles; ook van het nieuwe Jeruzalem: de stad met fundamenten, waarvan God de Bouwer en Ontwerper is.¹

En wij weten ook, dat, indien de aardse huis, waarin wij wonen, wordt afgebroken, wij een gebouw van God hebben, in de

hemelen, niet met handen gemaakt.²

5 En Mozes is wel trouw geweest in heel Zijn huis, maar als dienaar, om te getuigen van wat later gesproken zou worden.

Mozes was Gods trouwe dienaar en Hij wees naar de Christus die komen zou. In Deut. 18:15 profeteert Mozes:

Een Profeet uit uw midden, uit uw broeders, zoals ik, zal de Heere, uw God, voor u doen opstaan; naar Hem moet u luisteren.

6 Christus echter is getrouw over Zijn huis als Zoon. Zijn huis zijn wij, als wij tenminste de vrijmoedigheid en de roem van de hoop tot het einde toe onwrikbaar vasthouden.

Wij zijn het huis van Christus, dat wil zeggen dat Hij in ons woont. In dit vers staat echter ook, dat wij daarvoor "tenminste

---

¹ Hebr. 11:10

---

² 2 Cor. 5:1

de hoop onwrikbaar zullen vasthouden."

In beide verzen wordt genoemd dat wij iets "onverwikt" moeten vasthouden. In dit vers: de vrijmoedigheid én de hoop waarin wij roemen.

Onze hoop waarin wij roemen, ligt binnen het voorhangsel (Hb. 6:18/20). Het voorhangsel is een beeld van het vlees van Jezus, waardoor Hij als Voorloper een weg baande (Hb. 10:19/20).

Jezus bracht de werkingen van Zijn eigen vlees in de dood. De zonde werd veroordeeld in Zijn vlees.¹

Nu kunnen wij Jezus volgen op de weg, die Hij gebaand heeft.

7 Daarom, zoals de Heilige Geest zegt²: Heden, indien u Zijn stem hoort.

Daarom: gezien het risico om af te dwalen, zoals de Heilige

---

¹ Rom. 8:3

² Psalm 95:7/11

Geest zegt: De Geest is door David aan het woord.

8 Verhardt dan uw hart niet, zoals bij de verbittering, op de dag van de verzoeking in de woestijn.

Dat gebeurde bij Meriba.³

9 Daar hebben uw vadersen Mij verzocht, zij hebben Mij op de proef gesteld en Mijn werken gezien, veertig jaar lang.

10 Daarom ben Ik toornig geworden op dat geslacht en heb gesproken: Altijd dwalen zij met hun hart, en zij hebben Mijn wegen niet gekend.

11 Daarom heb Ik in Mijn toorn gezwoeren: Mijn rust zullen zij niet binnengaan!

Dit ongeloof van de Israëlieten en ook van Mozes en Aäron had zijn consequenties. Zij kwamen niet in het beloofde land, want alleen als de prediking van het woord met geloof gepaard gaat,

---

³ Numeri 20:2/13

gaat men tot de rust in. En nu de vermaning aan ons:

12 Zie erop toe, broeders, dat er nooit in iemand van u een verdorven hart zal zijn, vol ongelooft, om daardoor afvallig te worden van de levende God;

Een verdorven, een boos ongelovig hart! Ook wij staan in dat gevaar als wij de dingen, die ons overkomen in het leven, niet nemen uit Gods hand en leiding. Hij gaat wegen met ons van verlossing. Wegen waarop wij mogen leren om op Hem te vertrouwen.

Een ongelovig hart leidt tot een boos hart, en een boos hart is een ongelovig hart. Hier is de Heilige Geest aan het woord.

Een aansporing voor ons om in de moeilijkheden van het leven tot de Rots te spreken en dat de Rots tot ons hart kan spreken, zodat ons hart zacht blijft en wij geen aanstoot zullen nemen aan het gedrag van anderen of

aan de dingen die ons overkomen in het leven.

13 Maar vermaan elkaar elke dag, zolang men van een heden kan spreken, opdat niemand van u verhard zal worden door de verleiding van de zonde.

Vermanen is ook: elkander aansporen. Elkaar dagelijks vermanen zolang er nog een "heden" is, waarin de Geest spreekt (v.7).

De zonde is verleidend en misleidend; het is als met de kaas in de muizenval; de satan spreekt over de kaas maar niet over de val. En men kan door de misleiding van de zonde verhard worden.

14 Want wij hebben deel aan Christus gekregen, als wij tenminste het beginsel van de vaste grond van het geloof tot het einde toe onwrikbaar vasthouden.

Jezus sprak ook: Maar wie volhardten zal tot het einde, die zal zalig worden.¹

15 Terwijl er wordt gezegd: Heden, als u Zijn stem hoort, verhard dan uw hart niet, zoals in de verbittering.

16 Want hoewel sommigen die stem gehoord hadden, hebben zij Hem verbitterd, maar niet allen die onder leiding van Mozes uit Egypte waren getrokken.

17 Op wie is Hij dan veertig jaar lang vertoornd geweest? Was het niet op hen die gezondigd hadden, van wie de lichamen zijn gevallen in de woestijn?

18 En aan wie heeft Hij gezworen dat zij Zijn rust niet zouden binnengaan, dan aan hen die ongehoorzaam geweest waren?

In de verzen 15 t/m 18 wordt teruggegrepen op Psalm 95:7b

---

¹ Math. 10:22

t/m 11 met een drietal vragen daarover:

- Wie waren het dan, die verbitterd werden hoewel ze Gods stem hoorden?

De Israëlieten en Mozes en Aäron, die door ongeloof aanstoot namen.

- Van wie heeft God een afkeer gehad?

Van hen die door ongeloof tot zonde kwamen.

- Wie konden niet tot zijn rust ingaan?

Zij, die door ongeloof tot ongehoorzaamheid kwamen, uitgezonderd Jozua en Kaleb.

19 Zo zien wij dat zij niet konden ingaan vanwege hun ongeloof.

En daarom voor ons nogmaals de aansporing uit vers 12 en 13:

12 Zie erop toe, broeders, dat er nooit in iemand van u een verdorven (boos NBG) hart zal zijn, vol ongeloof, om daardoor afvallig te worden van de levende God.

13 Maar vermaan elkaar elke dag, zolang men van een heden kan spreken, opdat niemand van u verhard zal worden door de verleiding van de zonde.